

C

Anleggs- hunden Quito

er en av våre i vegvesenet. Logrende og lekende tar han imot de fleste som for tiden måtte nærme seg anleggsdrifta i Balsfjord. Ansienniteten er på topp - 7 år i etaten. Eier: Hugo Fagermo - oppsynsmann i anleggsdrifta.

Lisa.

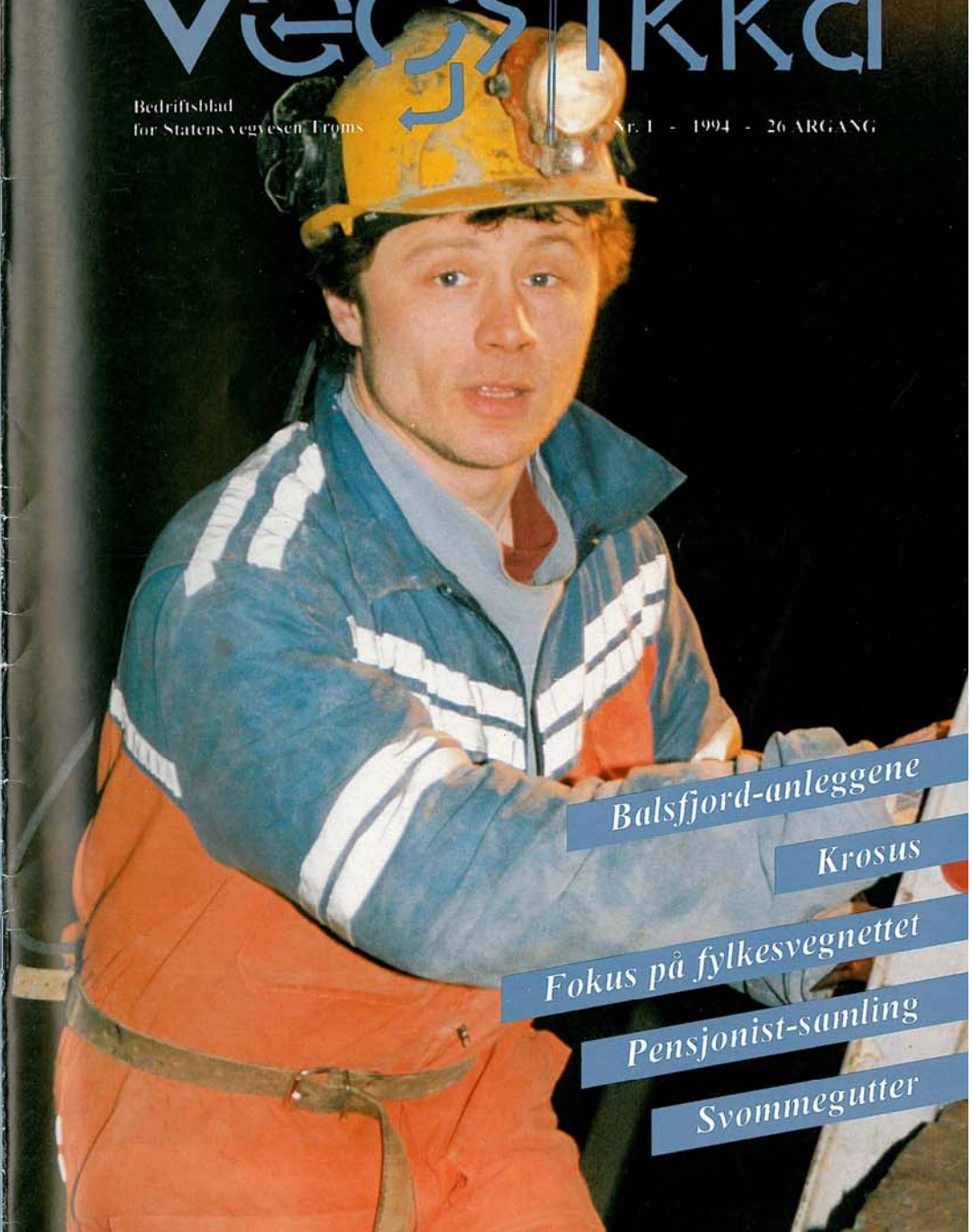

Statens vegvesen
Troms

Vegsikka

Bedriftsblad
for Statens vegvesen Troms

Nr. 1 - 1994 - 26 ARGANG

Balsfjord-anleggene

Krosus

Fokus på fylkesvegnettet

Pensjonist-samling

Svømmegutter

Vegstikka i megaformat

Vegstikka blir lest sies det. Den er etterspurt og etterlengtet. Men helst blir den kanskje "sett". Det er nemlig bildene som er trekkplastret, bilder av oss selv, kolleger og andre kjente. Derfor er dette nummer spekket med bilder - som en ekstra service til de som har ventet lenge på den.

Ellers kan jeg bare beklage at første nummer i år nærmest blir et vårnummer. Men slik går det når arbeidsoppgaver skal prioriteres, fordeles og gjøres. Som et plaster på såret ligner VEGSTIKKA denne gangen mer på et magasin enn på et bedriftsblad. Krøsus, anleggsarbeid, kurs og nakne gutter - hva mer kan vi ønske oss?? GOD VÅR!!

Lisa

Innhold

Balsfjord - Fylkets knutepunkt!!	3
D-dagen 16. mars 1994 er passert - og vi er i gang!	6
Nye skjemaer	7
Ny og positiv vinkling i kurspakken	8
Reklame - opplysende eller trafikkfarlig??	10
Fokus på fylkesvegnettet	11
Arkivdag på vegkontoret	12
Tromsøysundtunnelen - heksegryte eller spikersuppe	14
De undersjøiske	25
Dag og natt i vegvesenets tjeneste	16
Rapport om likestilling anno 1994	18
Fylket rundt	20
Ny maskinsjef	22
Kostbar kjøretur???????	23
Velkommen til vegvesenet	24
Pensjonistbevis	25
Vegstikka-sekken	26
Da Finnmark ble Troms	26
I bakvendtland - der kan alt gå an	27
Blant sko og kjeledresser, skruer og hjelmer	28
Motorkjedesag-kurs	29
Takk for lang og tro tjeneste	30
Lillehammer - OL 1994	32
Som fisken i vannet	34
VM på ski i Molde 1994	36
Bevaring av gamle bilferger	36
Aktiv volleyballgjeng	38
Personalnytt	39

BALSFJORD - FYLKETS KNUTEPUNKT!!

Tekstfoto: Lisa Sundstrøm

Anleggsdrifta er som alltid aktiv. Tunnel-, bru- og vegdrift gjør hverdagen i vegvesenet til en allsidig opplevelse. Noen anlegg er små, andre store og noen midt i mellom. Etter flere år med tung anleggsdrift i Tromsø-området og på Dyrøy og Mjønsundbrua - tropper nå Balsfjordanleggene opp som en god etterfølger.

Med anleggskontor, brakkerigg, lager - og vegstasjon med verksted og laboratoriedrift som nærmeste naboer - kan nok vegvesenet i Nordkjosbotn etter hvert regnes som et knutepunkt for fylket..

Slik er det også med anleggsdrifta. Vi kan regne med full drift fram mot tusenårskiftet i dette området, sier prosjektleder Reidulf Broderstad. Etter å ha satt trafikk på parsellen Hellarberget - Kvesmenes i 1993, er nå arbeidet konsentrert om Bergneset - Fossberg i vinter.

Da VEGSTIKKA var på besøk var det arbeidslag på nesten hele parsellen. Det er betongarbeid som er "i skuddet" for tida. 2 bruer - over Russedalselva og Buktelva - samt 7 underganger gjør at arbeidslagene har nok å holde på med utover våren. Arbeidet

*Ekte mannfolk pusser ikke sko - de søler de til.
Stein Ivar Steinsund med konsentrert blikk.*

*Betongarbeid i skuddet -
2 bruer og 7 underganger er
arbeidsoppgavene til
4 arbeidslag utover våren.*

D-dagen 16. mars 1994 er passert - og vi er i gang!

Ledelsen får inn Krøsus med skje. Her er det vegsjef og ass. vegsjef som får annenhver skje fra prosjektleder Ole Sandviks hånd, overvåket av prosjektansvarlig Ivar Vik

Tekst Ole Sandvik - Foto: Lisa Sundstrøm

Når dette leses er sannsynligvis alle ansatte i vegvesenet i Troms i gang med rapportføring i KRØSUS. At dette blir en overgang fra noe kjent, er å anta. Imidlertid ser prosjektledelsen fortsatt svært lyst på gjennomføringen. Dette ut fra den entusiasme og interesse som er vist på alle nivå i etaten. Det er ikke uvanlig at ledelsen har et avslappet forhold til oppgaver som dette, noe vi kan høre fra enkelte hold i landet.

Hos oss er det slik at "den som ikke vil - han skal", og mulig motstand innebærer spesialundervisning og om nødvendig "input med skje". Fra fleip til alvor. Vi har følt i prosjektet at vi har hatt et svært aktiv, interessert og

nysgjerrig ledergruppe som virkelig står på for at dette skal lykkes og bli til beste for vegvesenet i de kommende år.

At vi i fellesskap kunne ønske oss noe bedre og hurtigere avklaringer og hjelp fra pilotfylkene og deres lokale prosjektledelse - får så være. Dette kan like gjerne være at vi er utålmodige som at det er noe galt fra andre. I alle fall kan det synes som vel mye fortsatt ikke er helt avklart, med tanke på at vi skal få et brukbart KRØSUS-regnskap pr 31. mai 1994.

Den videre framdrift i fylket er at vi er i gang med opplæring i ressursregistrering og fravær. Denne

opplæringen skal være avsluttet 29. april 1994, og omhandler alt som etter KRØSUS er planlagt registrert ute. Hva - og hvor mye som skal registreres ute fra 2. mai 1994 er det ikke tatt endelig beslutning på. Her vil ledelsen ha en oversikt over hvor det er rimligst totalt sett at oppdragene registreres uten at kvaliteten svekkes. En endelig avgjørelse om hva som skal registreres ute fra 2. mai vil bli tatt på ledermøtet ca 20. april 1994. Vi skal også i gang med et nærmere definert uteregistreringsprosjekt fra 1. september 1994, og bør se dette i sammenheng.

La oss derfor fortsatt være optimistiske, stå på, syng KRØSUS-sangen!

KRØSUS-sang

I forbindelse med prosjektorganisasjonens "flytende" kurs på strekningen Tromsø-Svolvær-Tromsø med hurtigruta, dukket også en KRØSUS-sang opp.

KRØSUS-sangen
Sangen: Fellesprodukt

Mel.: Napoleon med sin hær...

Kong KRØSUS var en kriger
mot Kypros tapte han.
Men KRØSUS han lever
i ordets forstand.
For alle skal få KRØSUS
ja, alle skal få KRØSUS
ja, alle skal få KRØSUS-
system alle, alle mann.

På vegkontoret jobber det fem, seks, åtte mann.
Og alle sammen jobber så svetten ofte rann.
For alle skal få KRØSUS
ja, alle skal få KRØSUS
ja, alle skal få KRØSUS-
pakke straks over jul.

Så hele vegetaten må samles nå på kurs
for KRØSUS må læres så alle kan bli dus.
For alle skal få KRØSUS
ja, alle skal få KRØSUS
ja, alle skal få KRØSUS
ja, alle skal få KRØSUS-
krus og kursbevis.

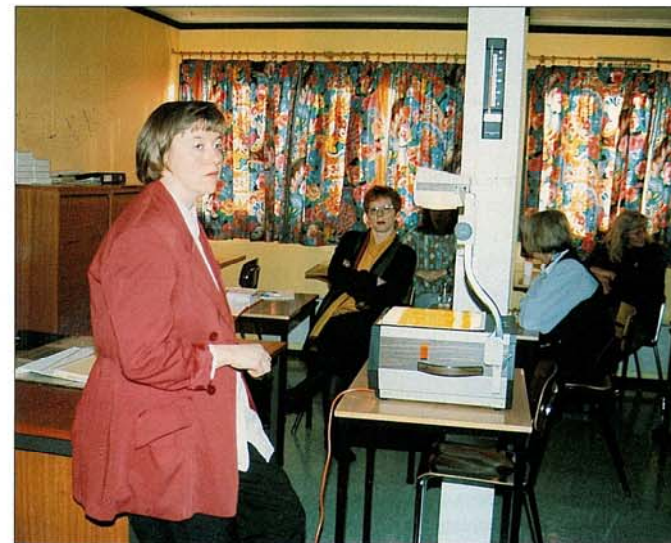
Når sommeren kommer og ferien settes inn,
da lister vi oss ut slik at KRØSUS kommer inn.
For alle skal få KRØSUS
ja, alle skal få KRØSUS
ja, alle skal få KRØSUS
til høsten en gang.

Og de som ikke tror oss de skal nok få se
at KRØSUS' n lever som system in spe.
For alle skal få KRØSUS
ja, alle skal få KRØSUS
ja, alle skal få KRØSUS
fra N.I.T.

Vi kunne nok holdt på i mange vers ennå.
Men nå skal vi slutte så alle kan få:
for alle skal få KRØSUS
ja, alle skal få KRØSUS
ja, alle skal få middag med
KRØSUS PÅ!

Nye skjemaer!

Tekst: Ole Sandvik - Foto: Lisa Sundstrøm

Torild Larsen og Gunnhild Henriksen. Fra skjemaopplæringen på Biltilsynet Tromsø.

KRØSUS er ikke bare et nytt regnskaps- og personalsystem. Det gir oss muligheter til omarbeiding av alle typer skjemaer og rapporter.

De nye skjemaene skal tas i bruk fra 16. mars 1994 for de første, som omhandler reiseregninger, stedfortredergodtgjørelse og variable lønnstillegg og timelønn.

Så går det slag i slag til vi får de første rapportene til resultatområdene ca 20. mai og kassarapporten pr 31. mai 1994. Totalt er det ca 100 skjemaer og rapporter som til nå er definert i KRØSUS.

Orientering om de nye skjemaene og bruken av disse er gitt til alle våre ansatte i fylket. Dette er utført av Bente Halvorsen, Per Nilsen, Gunnhild Henriksen og Torild Larsen. De vil stå til disposisjon for spørsmål som måtte dukke opp i fremtiden. Det har vært avviklet 15 kurs i fylket, og jeg tror min konklusjon er som følger: De kom totalt utslitt tilbake, men har som vanlig gjort en god jobb ut fra de foreløpige og noe uklare rutiner vi har mottatt.

NY OG POSITIV VINKLING I KURSPAKKEN

Tekst: Bjørn Eriksen/Lisa Sundstrøm
Foto: Lisa Sundstrøm/Bjørn Eriksen

Det er inngått avtale mellom LO og NHO om nytt kursopplegg i Arbeidsmiljøloven (tidligere 40 timers kurs).

Etter denne nye modellen ble det utviklet kurs på Bardufosstun i uke 7 i år. Deltakere på kurset var verneombud og arbeidsledere på flere nivå.

Vernelederen hadde det tekniske ansvaret for kurset. For å gjennomføre kurset etter det nye opplegget har hovedverneombudet gjennomgått 4 ukers skolerings hos AOF.

Kursopplegget

I denne kursformen er det ikke et ferdig spikret opplegg som løser alle problem. Det var ikke pugging av arbeidsmiljøloven og regelverk som var det viktigste. Det viktigste var derimot å ta ansvar for sin egen utvikling. Kurset gir et godt grunnlag for planleggingsarbeid og oppsettning av handlingsplaner. Det er ikke lett å forklare med ord, men utgangspunktet for utdanningen er at det skal inneholde både utvikling av holdninger, kunnskaper og ferdigheter. Det er avgjørende at gjennomtenkte mål praktiseres gjennom innhold og arbeidsformer.

Deltakerne ble oppdelt i passe store grupper. De fikk oppgaver til å løse, og disse måtte presenteres i plenum. I oppstarten av arbeidet var det en god del frustrasjon og famling i gruppene. De var jo ikke fortalt løsningen før de gikk i gruppa! Arbeidsformen var at

Ny kursform: Mest gruppearbeid og oppgaveløsning - minst "prat"! Kåre Fagerli, Lars Molund og Ole Jakob Olsen.

gjennom diskusjoner i gruppa skulle det legges fram løsninger på oppgaven.

Vi hadde inntrykk av at alle sto på samme nivå i gruppearbeidet. I mange tilfeller kan flere svar være aktuelle på samme spørsmål. Gjennom denne prosessen hadde de tilgang på internkontrollhåndboka med lovverket samt livserfaring og en god porsjon sunt bondevett.

AKAN-arbeidet ble viet stor oppmerksomhet. En akan-kandidat var så frimodig at han stilte opp på kurset og fortalte om problemene ved rusmiddelmissbruk. En av gruppene spilte dessuten rollespill i forbindelse med behandling av akan-saker i en vernegruppe.

Kurskritikken fra deltakerne var meget gode, både på kursformen og kursstedet.

Følgende svar fra deltakere som VEGTIKKA har snakket med kan bekrefte positiv erfaring med kurset. Vi ba om tilbakemelding!

Elin Isaksen, oppsynskvinne, Tromsø vegstasjon.

Kurset var mye bedre enn jeg hadde ventet. Jeg fikk mange AHA-opplevelser, og har i den sammenheng tenkt over og planlagt mange ting på arbeids-

plassen som jeg skal finne bedre løsninger på. Før kurset hadde jeg laget kvalitetsplaner, men så i ettertid at det var en del som manglet.

Vi måtte alle bidra med noe, og jeg synes arbeidsformen var flott. Problemstillingene vi måtte løse lærte oss mye. Det at vi jobba så mye i grupper gjorde til at vi ble godt kjent - og det var en positiv opplevelse.

Dette er en kursform og et kursopplegg som absolutt bør fortsette. Jeg synes som et minstekrav at alle i vernegruppene burde få dette tilbudet. Men egentlig er dette er kurs som samtlige ansatte i etaten burde vært gjennom.

Sigmund Johansen, anleggsarbeider, Breivika.

Kurset var bra - så er det bare å håpe at intensjonene følges opp!

Og det var et arbeidsomt kurs med mye å lære. Dette er for øvrig et kurs som alle arbeidsledere bør gjennomgå slik at arbeidet med arbeidsmiljøloven blir fulgt opp. Slik det er i dag er det en viss treghet i systemet, og arbeids-

giverne følger ikke opp lovverket. Sikkerhet og arbeidsmiljø må komme i høysetet! Men lovverket og reglene er nok satt for "høyt". Det viser seg etterhvert.. Skal vi ha et lovverk som skal følges må det være mulig å leve opp til.

Solveig Hansen, oppsynskvinne, Harstad.

Det var en bra kursform fordi vi var nødt til å være aktive hele tida. Faglig sett fikk jeg mye igjen for det fordi vi var "våken" og tilstede. Det var absolutt en fordel for meg som helt ny i vegvesenet å få dette kurset med en gang. Jeg har lært om vernearbeid på en helt ny måte, og det er mange ting i ettertid jeg har lagt merke til. Dessuten var vi en sammenspleiset gjeng på samme nivå. Vi ble satt til å jobbe med problemstillinger som ga både utfordringer og mye "om og men". Men vi søkte råd hos hverandre - og lærte mye - både faglig og menneskelig.

Kåre Fagerli, verkstedformann, Nordkjosbotn

Kurset var fint, spesielt med så mye arbeid i grupper. Det er en stor fordel at vi slipper å bare være tilhørere. Det at vi måtte lete i lover og regelverk ga kurset en mening. Rollespillet aktiverte oss også på en fin måte. For øvrig hadde vi arbeidsplassbefaring på ulike bedrifter i området. Den sosiale sida ved kurset var også flott - med diskusjoner under kursdagen og på fritida. Akan-delen var dessuten en sterk opplevelse. Det var både virkelighetsnært og rørende. Jeg synes det var modig gjort av han som stilte opp med egne erfaringer. Dette var også noe av det som ga kurset absolutt kvalitet.

REKLAME - OPPLYSSENDE ELLER TRAFIKKFARLIG??

Revisjon av vegloven - ny §33
"reklameparagrafen"

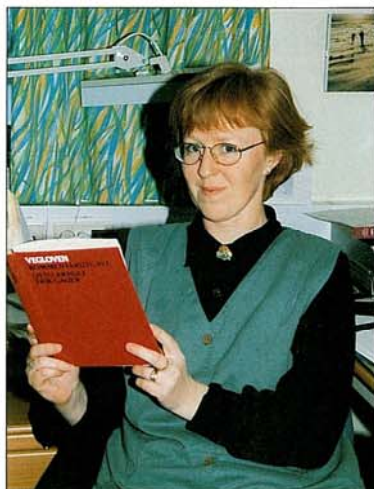
Tekst: Lillian Paulsen
Foto: Lisa Sundstrøm

Vegloven er under revisjon. En av bestemmelsene, den såkalte reklameparagrafen i §33 om reklameskilt og lignende innretninger langs offentlig veg, er allerede endret. Denne bestemmelsen ble vedtatt ved lov av 17. desember 1993 og trådte i kraft 1. januar 1994. Lovrevisjonen for øvrig går sin gang.

De viktigste endringene i den nye bestemmelsen er at det må søkes om tillatelse for all type reklame, unntatt det som faller inn under "fasadebestemmelsen." 30-metersregelen er bortfalt, og betegnelsen innenfor og utenfor tettbygd strøk er ikke tatt med i den nye regelen.

Den tidligere bestemmelsen hadde et forbud mot trafikkfarlig reklame. Loven hadde et system der man måtte søke vegmyndighetens tillatelse til reklame innenfor et 30-metersbelte utenfor tettbygd strøk. Vurderingstemaet var behovet for reklame kontra trafikkfare. Utenfor 30-metersbeltet gjaldt det generelle forbudet, og slik reklame måtte undergis en trafikkfare-vurdering. Dessuten hadde §33 en generell regel som tillot fasadereklame for egen virksomhet på egen bygning.

Siden utformingen av den gamle bestemmelsen har forholdene endret seg, og endringsbehov har vokst fram. I 1990 ga Vegdirektoratet forskrifter med forbud mot variabel reklame, og

Vegloven er under revisjon, sier vår jurist Lillian Paulsen.

noen saker har fått sin avklaring i domstolene. Lovgiver har ved lovendringen ønsket å bringe teksten i reklamebestemmelsen i overensstemmelse med hva som etter hvert har blitt den reelle situasjon med hensyn til lovens fortolkning og praktisering. Reglene er harmonisert med plan- og bygningsloven og naturvernloven, i hvor det også er gitt bestemmelser om reklameskilt.

Begrunnelsen for reklamebegrensningene er den samme som før; distraksjonsfaren, forvekslingsfaren og faren for sikhindring, som kan virke hver for seg eller i kombinasjon. Distraksjonsfaren er nå for ordens skyld satt inn i lovteksten.

Hovedregelen i den nye §33 slår fast at all reklame i utgangspunktet er ulovlig. Det er samtidig i generell form gitt en mulighet for å søke tillatelse til å reklamere, og vegmyndigheten kan gi tillatelse, dersom reklamen ikke er

trafikkfarlig. Reklamens påvirkning på trafikantene skal nå vurderes helt konkret uten hensyn til avstand fra veg. Skillet innenfor og utenfor tettbygd strøk er tatt bort. Nytt er videre at lovens ordlyd nå hjemler at tillatelsen kan gis tidsbegrenset varighet.

Fasadereklame for egen bedrift er fortsatt tillatt uten spesiell tillatelse, men hvis reklameinnretningen er trafikkfarlig, kan den kreves fjernet.

Det er nå sagt direkte i reklamebestemmelsen at forhåndsvarsel om krav om fjerning av ulovlig reklame kan unnlates, dersom reklamen er særlig trafikkfarlig. Tidligere hadde man imidlertid den vanlige regelen om unnlattelse av forhåndsvarsel i forvaltningsloven, så noen vesentlig endring er det vel ikke snakk om her.

Lovgiver har klart gitt uttrykk for at det skal være samarbeid med miljøvernmyndighetene og plan- og bygningsmyndighetene. Disse er satt til å håndheve reklamebestemmelsene i henholdsvis naturvernloven og plan- og bygningsloven. Vegmyndighetene ivaretar først og fremst trafikkfaglige vurderinger, mens de øvrige myndighetene skal ivareta hensynet til miljø og natur.

Vegmyndigheten kan som før gripe inn overfor ulovlig reklame på to forskjellige grunnlag: For reklame ved riksveg og fylkesveg kan vegsjefen reagere som eier av grunnen. Når det gjelder reklame plassert i strid med vegloven, kan vegmyndigheten som forvaltningsorgan håndheve veglovens bestemmelser.

FOKUS PÅ FYLKESVEGNETTET

Tekst: Petter Hildre

Bakgrunn

Fylkesvegplanen som vi har i dag, gjelder fram til og med 1995. Det er derfor behov for å få bestemt hva som skal gjøres på fylkesvegnettet etter den tid. Arbeidet med revisjon av fylkesvegplanen har startet opp og det gjennomføres i to etapper.

Som første etappe la vegvesenet fram i november 1993 et strateginotat for politisk behandling. Behandlingsprosessen pågår ennå. Neste etappe vil bestå i å lage et endelig forslag til fylkesvegplan.

Strateginotat

Strateginotatet gir en oversikt over status på fylkesvegnettet, hvilke utfordringer som vi står overfor, og langsiktige vurderinger.

Strateginotatet foretar strategiske vurderinger for 2 vegplanperioder - 8 år - og går dermed helt fram til år 2003.

Vi har skissert målsettinger for fylkesvegnettet og beregninger viser at det vil koste i størrelsesorden 2.200 mill. kr. å nå disse målene. Behovene skriver seg fra manglende vegbredde, "flaskehals", manglende fast dekke, redusert aksellast, snøskred, gang- og sykkelveger, "samordna transportplan i Tromsø", sambindingsveger, nye samband / faste forbindelser og diverse mindre tiltak. Det har i løpet av de siste årene vært brukt gjennomsnittlig 40-45 mill. kr. pr. år til investeringer på fylkesvegnettet. Med den samme investeringstakten i årene framover, vil det gå ca. 50 år før målene er nådd.

Til vedlikehold av fylkesvegnettet brukes det i dag ca. 80 mill. kr. pr. år. Beregninger viser imidlertid at det

hadde vært mest lønnsomt for samfunnet å bruke i overkant av 90 mill. kr. pr. år til vegvedlikehold.

Dette viser en del utfordringer, og det er ikke likegyldig i hvilken rekkefølge problemene løses.

Status på fylkesvegnettet

Trafikkgrunnlaget på fylkesvegnettet er begrenset, gjennomsnittlig trafikkmengde er 275 kjøretøy pr. døgn (1200 kjøretøy pr. døgn på riksvegnettet i fylket).

Mer en 80% av vegnettet har vegbredde mindre enn kravene til to-feltsveg.

Litt mer en 60% av vegnettet har fast dekke, og litt over 20% av vegnettet er tillatt for 10 tonn aksellast utenom teleløsningsperioden.

Det er registrert snøskredproblemer på hele 23 vegtruter.

Ulykkesfrekvensen eller ulykkesrisikoen på fylkesvegnettet er den samme som gjennomsnittet for riksvegnettet, men det er et problem at antall trafikkulykker varierer mye fra år til år.

Fire strategier

Vegvesenet har skissert fire strategier for utvikling av vegnettet i de neste 8 årene. Alle strategiene tar hensyn til tilskuddprogrammene fra staten. Staten gir på visse vilkår tilskudd til forsterkning av fylkesvegnettet og tilskudd til store prosjekter.

De fire strategiene er beskrevet med følgende stikkord:

* strategi A: opprusting og vedlikehold
* strategi B: tettsted, nærmiljø og trafiksikkerhet

* strategi C: regional-integrering (satsing på nye forbindelser)

* strategi D: snøskredsikring

Vi har innenfor strategiene vist hvordan midlene kan disponeres på de enkelte typer tiltak og hvor langt det vil være mulig å komme i oppnåelse mot målene som vi har gitt. Enkeltprosjekt er ikke vurdert på dette stadium.

Signaler fra fylkespolitikere

Strategiene er til behandling i fylkeskommunen. I skrivende stund har strateginotatet vært til behandling i samferdselsutvalget og plan- og næringsutvalget. Det skal sluttbehandles i fylkesutvalget.

Den foreløpige behandlinga viser at fylkeskommunen i stor grad vil satse på eksisterende vegnett i årene framover. Det betyr at strategi A er lagt til grunn, men også med litt innslag fra de tre andre strategiene.

Neste etappe i arbeidet

Den endelige behandling i fylkesutvalget vil være retningsgivende for det videre arbeidet i planen.

Som nevnt tidligere, har vi fram til nå ikke vurdert enkeltprosjekt. Dette vil nå bli gjort. Innenfor de områdene som fylkeskommunen ønsker å satse - f.eks. forsterkning, dekkelegging, gang- og sykkelveger, snøskred, nye forbindelser osv., skal vi nå lete etter de beste prosjektene.

En vesentlig del av forslaget til fylkesvegplan som skal være ferdig til 1. juli i år, vil være prosjektprioriteringer.

Arkivdag for utedrifta var en positiv opplevelse.

ARKIVDAG PÅ VEGKONTORET

Tekst: Liss Lauritzen/Lisa Sundstrøm - Foto: Lisa Sundstrøm

En av de første dagene i februar var det duket for arkivdag inne på vegkontoret. Her møttes alle våre arkivansvarlige ved veg-/biltilsynsstasjoner og anleggskontor for å diskutere hvordan vi kunne få et bedre arkivliv i etaten. Diskusjonene ble både livlige og innholdsrike. Kreativiteten og engasjementet er det ingenting i veien med blant våre arkivansvarlige.

Emnene som ble tatt opp var :

- den nye arkivloven
- edb-basert journal ved Bardu vegstasjon
- hva med de andre ?
- SVEIS-det nye arkivsystemet til Statens vegvesen
- daglige rutiner
- eksterne arkivkurs i 1994
- regional arkivsamling i Troms i juni -94

I tillegg var det omvisning på hovedarkivet på vegkontoret.

Den tilbakemeling som ble gitt var at de som møtte hadde stort utbytte av dagen, og mente at vi måtte følge opp med flere slike samlinger. Dette vil vi satse på fordi det i framtiden vil bli stilt større og større krav til et godt arkiv og en god dokumentasjonstjeneste.

VEGSTIKKA huket tak i noen av deltakerne etter arkivdagen og spurte hva utbyttet hadde vært:

Jorunn Berg

På vegne av de fleste sier Jorunn at arkivdagen var noe av det mest positive hun har opplevd på lenge. Hun er kry og stolt over at det for en gang skyld var kontorpersonalet som var i fokus

og at de ble invitert til en slik dag. Bare det å komme til vegkontoret å få se arkivet og treffe kolleger med samme jobb var en positiv opplevelse. Dess-

Jorunn Berg, vegsentralen, Nordkjosbotn

uten var orienteringa om både arkiv, fellestjeneste, anbudsdokumenter og informasjon til nytte. Men slike møter bør være oftere. Med stort sett samme jobb og problemstillinger er det godt å komme sammen for å utveksle erfaringer. Sist alle møttes var for 2 år siden. Det er for sjelden. Så arkivdagen på vegkontoret var en kjempedag som absolutt bør gjentas - gjerne med andre aktører på banen.

Trude Karlsen, anleggskontoret, Breivika.

Det var en fin opplevelse å ha en slik samlingsdag. Det å treffe kolleger med samme jobb er av stor betydning. Det er godt å utveksle meninger og jobbsaker - og det er godt å bli bedre kjent. Orienteringa om arkivet og jobben de gjør på fellestjenesten var

interessant. Dessuten var det greit å få vite mer om anbud/tilbud og de rutinene som skal følles. Jeg ønsker gjerne lignende dager med andre tema som angår oss ute i drifta.

Unni Helberg, Bardu vegstasjon.

Det var mye interessant som ble tatt opp på arkivdagen, synes Unni. Arkivsystemet er ikke så ulikt det de har på stasjonene - og de lærte blant annet om å søke tilbake i systemet. Dessuten hadde Bente Skogdal et innslag om tilbud og anbud som både var lærerikt og interessant. Også på informasjonssida fikk vi vite nytt. Dager som dette gir muligheten til å utveksle erfaringer og se hvordan andre løser hverdagens oppgaver. Dessuten er det veldig trivelig å møte kolleger

fra inne- og utedrifta. Men Unni synes også at det hadde vært interessant å komme til andre stasjoner for å se hvordan problemene og arbeidsoppgavene i hverdagen blir løst.

Tora Rangnes, anleggskontoret Nordkjosbotn.

Også Tora syntes arkivdagen var interessant. Selv om en del av sakene som ble tatt opp ikke direkte er sammenlignbart med det de driver med i utedrifta - var det interessant å se hvordan dette fungerer på vegkontoret. Og informasjon om arkivloven og det nye datasystemet som skal komme var spennende. Dessuten betyr det sosiale og arbeidsmessige ved slike samlinger mye. Det er også godt å se ansiktene på de vi stort sett hører bare telefonstemmene til, sier Tora.

ADRESSELISTENE

på vegkontoret er etterhvert blitt en "pine og plage" - spesielt for våre mottakere. Noen får ikke almanakk, noen får 2 - andre får ikke VEGSTIKKA, mens atter andre får 3 stk. Vi kan bare beklage - og opplyse at vi jobber med saken.

I mellomtiden - og forsåvidt i framtiden - vær snill og meld fra dersom du mener at du ikke har fått noe du absolutt mener du burde ha fått. Og dersom du får 3 stk: Gi de bort til noen lesegilde - men meld samtidig fra til oss slik at vi kan ordne opp.

VEGSTIKKA- blir sendt til samtlige ansatte. Vi bruker en egen liste som ikke har samsvar med lønnslistene eller personallistene. Det er derfor viktig når du melder fra om adresseendring eller andre ting at du nevner hvilke publikasjoner du mottar fra oss. Bare slik kan vi ordne opp i alle forhold - til beste for deg!

Vi stoler på ditt samarbeid - og lover at vi skal bli bedre!

Lisa

Tromsøysundtunnelen - heksegryte eller spikersuppe.

Tekst: Hallvard Haugan - Foto: Lisa Sundstrøm

Strossing av betongtaket. Sigmund Johnsen og Åsmund Ellefsen.

over sommeren og høsten blir nok anlegget mer å sammenligne med heksegryte enn spikersuppe. Det blir en heksegryte der det syder og bobler av mange aktiviteter. Vi tror det vil bli et "velsmakende brygg" som vi kan servere brukerne ved julebordstider i år.

Etter gjennomslaget 25. mars i fjor har det vært arbeidet med permanent sikring, avløpsledninger, kant-stein og vegdekke.

En undersjøisk tunnel beregnet for stor trafikk er mye mer enn et hull gjennom fjellet med et vegdekke i bunnen.

Som i spikersuppa settes det til forskjellige ingredienser etter hvert. Ut

Fra senhøsten 1993 har det største enkeltarbeidet ved siden av tunneldrivingen - innkledningen eller vann- og frostsikringen - vært i gang. Ved siden av luftesjaktene og betongvegger i tverrslagene, er det de

Veggelementene må på plass.

Det sørger denne gjengen fra NOR-entreprenør for.

store arbeidene som går nå. Disse arbeidene går i entrepriser og det er NOR Entreprenør AS (vann- og frostsikring), Eeg-Henriksen Anlegg A/S (luftesjakter) og A/S Linjebygg (betongvegger) som er entreprenører. I øyeblikket har vi ni av vegvesenets egne arbeidere i sving med betongarbeider, isolering, strossing og div.

Sjakter og Betongvegger skal være ferdig til våren og forsommeren. Innkledningen med elementer, PE-brygg" som vi kan servere brukerne ved julebordstider 15. august 1994.

Ut over våren og sommeren starter kabellegging og elektriske installasjoner, og senere går det slag i slag med slitedekke, belysning, ventilasjon, nødtelefoner, skilt, vegmerking, maling, radioutstyr, bomber, brannslukningsutstyr, tv-overvåking, signalanlegg osv. Spesielt er det at luftetårnene som skal bygges ved RiTØ og på Tomasjordnes (ved Austad) får kunstnerisk utsmykking i løpet av sommeren. Den noe negative funksjonen disse tårnene har ved å bringe forurenset tunneluft ut i atmosfæren kan forhåpentligvis mildnes ved et positivt utseende.

Som sagt, det store og viktige arbeidet som pågår nå er innkledning av tunnelen. Dette arbeidet vil være omtrent halvferdig ved påsketider.

For å illustrere hvor omfattende arbeidene er, kan det nevnes at vi er kommet opp i 40 anbud og tilbud med nesten samme antall entreprenører, leverandører og konsulenter. Omtrent halvparten av disse vil være involvert i arbeidene de siste månedene før åpningen.

Heksegryte vil nok være en bra betegnelse på aktiviteten i tunnelen i tiden fra våren og frem til åpningen.

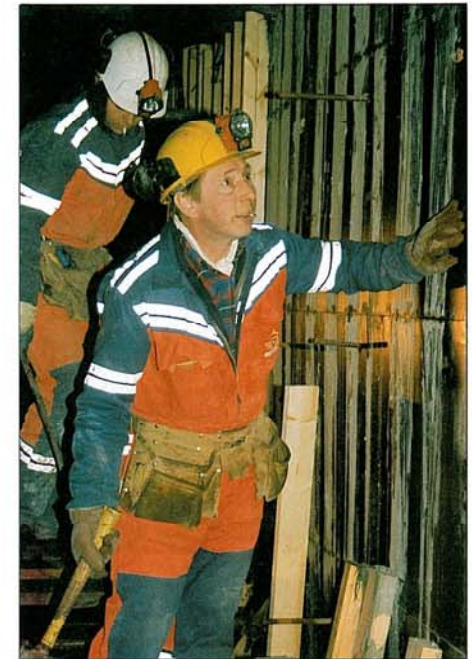
De undersjøiske

Tekst/foto: Lisa Sundstrøm

Landjorda er et sikkert element, likeså sjøen. Men en kombinasjon av disse to kan gi merkelige assosiasjoner og opplevelser. Med dette i tankene bega jeg meg under Tromsøysundet - uten dykkerdrakt - og på en måte fortsatt på landjorda - eller heller inni den.

Tromsøysundtunnelen kalles plassen - og der nede - langt under havbotn - jobbet og "levde" et titalls mennesker - som om det var midt på svarte natta. For selv om lyset er kommet tilbake til Nord-Norge - blir det lenge til tunnelen får dagslys. Det nærmeste i så fall blir nok lysarmatur i tunneltaket.

Forskalingsarbeid: Rolf Hanstad, Terje Wangen.

Dyktige snekkere må til - her Rolf Hanstad.

At arbeidet går framover så jeg med egne øyne - selv om sikten var minimal. Men det hjelper på med hodelykter og lyskastere. På min ferd gjennom de to tunnelene møtte jeg på 6 arbeidslag - en skjønn forening av vegvesenet og entreprenører. Og alle jobbet iherdig. Med en temperatur på rundt 0 grader er det behov for å holde varmen.

For ei "kontorrotte" er det en opplevelse å bevege seg inn i anleggslivet - kripe i stiger, plaske i gjørme og iakta betongarbeid, forskaling, pumpeanlegg, luftesjakter og det som om noen få måneder skal forvandle seg fra 2 sorte hull i bakken til 2 trafikkvennlige tunneler.

DAG OG NATT I VEGVESENTS TJENESTE

Dag og natt-gjengen samlet til lunsj på "vekta" i Tromsdalen. Håkon Svendsen, Alf Johansen, Stig Strømsør, Trond Inge Karlsen og Odd Isaksen.

Alf Johansen - klar for oppdrag.

Tekst/foto: Lisa Sundstrøm

Det er slutt på den tida da samfunnet sa God Natt klokka 12 - og verden stoppet opp. I likhet med mange andre yrkesgrupper er også vegvesenet en døgnåpen tjeneste.

Vedlikeholdsgjengen i Tromsø-området er ikke ferdig for dagen når klokka er 3 og kan vende hjem til fisk, potet og Dagsrevyen. Nei - driftsavdelinga har døgnkontinuerlig vaktordning.

Sommer som vinter er våre gule på vegene.

Det jobbes i tre skift og to skift - alt etter arbeidsoppdrag. Men vegene skal holdes åpne, brua skal holdes snøfri og tunnelene skal renses for is. Det er nok å gjøre året rundt.

Vintervedlikeholdet innbefatter som alltid stiming og hakking av is, lapping, strøing og salting. Men i bymiljøet blir det ekstra travelt på grunn av stor trafikk - også om natta. Det er derfor viktig at vegkryssene holdes i orden og at snøen ryddes bort i gater og veger. Dessuten krever tunnelene sitt. Skilt skal vaskes og støvsuges - og nødanellegene i tunnelene og på brua skal sjekkes med jevne mellomrom. Driftsgjengen har blant annet fått egen vedlikeholds- rutine for tunneler, og har ellers andre prosedyrer som følges opp.

VEGSTIKKA møtte daggjengen på rasteplassen på Hungeren (eller Vekta som de kaller det). I matpausen virket alle 5 avslappet og fornøyd. De trives godt med å jobbe i bymiljøet. Det blir på en måte mer spennende oppgaver. Men skiftarbeidet sliter - spesielt fordi det veksles mellom dag, ettermiddag og nattvakter.

Ellers krever vedlikeholdsarbeidet i Tromsø-området stadig mer. Det må nødvendigvis bli behov for flere folk ettersom vegutbygginga i byen øker med tunneler og nye veger. For øyeblikket er det 16 mann i arbeid i område 5. Av disse har VEGSTIKKA møtt 5 stykker - på dagvakt med brøyting, høvel og brutraktor som arbeidsredskap.

"I vegen for deg!" Blide vegfolk. Her representert ved Trond Inge Karlsen og Stig Strømsør med ryggen til.

Odd Isaksen - på vei ut i vintervedlikeholdet

RAPPORT OM LIKESTILLING ANNO 1994

Tekst: May-Gøril Ellingsen/Lisa Sundstrøm - Foto: Lisa Sundstrøm

Rekruttering: Oversikt over kvinneandelen ved nytilsetninger i 1993, og kvinneandelen sett i forhold til totalt antall tilsatte.

	Antall nytilsatte i 1993	Forventet antall nytilsatte kvinner i 1993 (%)	Faktisk antall nytilsatte kvinner i 1993	Antall kvinner totalt pr. 1.1.1994	Totalt antall tilsatte pr. 1.1.1994
Vegarbeidere	7	10	0	0	250
Oppsynet	2	30	1	1	45
Tekniske stillinger	9	35	1	15	85
Lærlinger	5	50	0	2	7
Pratikanter					
Lederstillinger	3	20	1	3	37

Ovenstående rapport sendes Vegdirektoratet en gang i året. Den viser at vi ikke har måloppnåelse for kvinneandel til vegarbeiderstillinger, tekniske stillinger og lærlinger.

Vi beskriver og forklarer hva som har skjedd. Vi har en handlingsplan for likestilling i Statens vegvesen. Vi kan peke på både den ene og den andre kvinnen som har fått økt sin kompetanse gjennom vegvesenet, som har fått stipend og som har vært på studiereise. Kvinner i Statens vegvesen har det bra.

Men hva skjer hvis vi spør "Hva med mennene, får de ingenting?" Ved en sammenlignende undersøkelse blir bildet ikke så fordelaktig for kvinnene lenger.

For vi har fortsatt ikke reell likestilling i vegvesenet. Ved å sammenligne

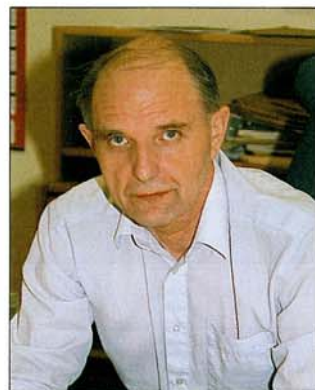
kvinner og menn hos oss ser at med like høy utdanning og like lang ansiennitet og praksis kommer jentene dårligere ut både posisjons- og lønsmessig.

Vi tror det har med tildeling av oppgaver å gjøre. Og det har med usynliggjøring å gjøre. Ved tildeling av viktige oppgaver "ser" ikke leder at en like aktuell kandidat for oppgaven, er dama ved siden av. Mannen får oppgaven og dermed muligheten for å utvikle seg. Dama sakker akterut.

Vi får en situasjon hvor ting bare er blitt sånn. For å gjøre noe med det, må vi ha sterkere virkemidler enn moderat kjønnskvote og likestillingsstipend.

- Gode forslag premieres.

VEGSTIKKA tok opp tråden videre, og har vandret rundt blant vegvesenansatte av begge kjønn. Kjenner de til likestillingsutvalget og handlingsplanen for likestilling? Hvordan synes de det står til med likestillinga i etaten, og er det særlig forskjell på jenter og gutter?

Eilif Mathisen, vegsjef

Likestillingsutvalget er noe vi er pålagt å ha. Deres viktigste rolle må være å skissere målsetninga ved likestillingsarbeidet i etaten. De bør derfor mer fungere som et ombud enn høringsinstans. Og det er nok mulig at det er behov for en slik "vaktpost". Jeg tror for øvrig at vi praktiserer likestilling i den grad vi bør i statens vegvesen. Hvordan det skal fungere er skissert fra "høyere" hold. Forskjell på gutter og jenter - ja - det håper jeg inderlig! Men ikke slik at det har noen betydning i forbindelse med jobbsituasjonen.

Ann-May Pedersen, stikningsingeniør, anleggskontoret Nordkjosbotn

Jeg kjenner ikke til likestillingsutvalget, men har såvidt hørt om handlingsplanen. Men så er jeg også forholdsvis ny i etaten. Ellers mener jeg at jenter og gutter bør stå likt, dersom kvalifikasjonene ellers er like. Men jeg ville ikke likt å få en jobb bare fordi jeg er jente. Det må derimot være fordi jeg er dyktig nok til jobben.

Jenter klarer stort sett det samme som gutter, skjønt det er anleggsarbeid som er krevende fysisk, som f.eks. forskalingsarbeid. Jeg ville nok ikke anbefale det til jentene. Men så finnes det selvsagt også svake menn.....

Geir Østvik, byggeleder, anleggskontoret Brevika

Joda - jeg kjenner til både likestillingsutvalget og handlingsplanen. Og jeg synes at et slikt utvalg burde jobbe for å få flere kvinner i ledende stillinger.

For øvrig reagerer jeg på at vi skal ha en viss prosentandel jenter i etaten. Jenter og gutter bør stille likt ved ellers like vilkår. Det viktigste er at de er dyktige i jobben.

Men vi har godt av at arbeidsmiljøet blandes. Derfor hilser vi jentene hjertelig velkommen i vårt mannsdominerte miljø. Det kan forresten opplyses at vi i Brevika har 28% jenter i arbeidsstokken.

Forskjell på jenter og gutter er det selvsagt, men det burde egentlig ikke bety noe arbeidsmessig. Skjønt jeg kan vanskelig forestille meg en 50 års gammel kvinnelig anleggsarbeider. Men det er kanskje mest en uvant tanke! Likevel bør vi være klar over at det er visse typer anleggsarbeid som kan bli for tungt for jentene. Men som oppsynsmenn og byggeledere passer de ypperlig!

Bente Halvorsen, førstestorfullmektig, vegkontoret

Jeg har hørt både om likestillingsutvalget og handlingsplanen. Personlig synes jeg at et slikt utvalg bør jobbe for lik lønn for likt arbeid - og at ikke guttene skal ha fortrinnsrett, dersom de ellers har like kvalifikasjoner.

Jentene i vegvesenet har tungt for å komme seg fram fordi vi er en mannsdominert etat. Vi har for eksempel ingen kvinnelige avdelingsledere og få kvinnelige ledere på lavere nivå. Det vil ta lang tid før dette endres - sannsynligvis ikke før vi får et generasjonsskifte i etaten.

Jentene er flinke, men kanskje redd for å sats. Det virker som om jentene må være 80% sikker før vi tar en jobb, mens guttene stiller med 20% selvsikkerhet og lærer resten underveis.

Og selvsagt er det forskjell på jenter og gutter. Enkelte jobber er fysisk tunge og passer derfor ikke så godt for jentene. Men så tar vi det derimot igjen på det psykiske - som er en viktig egenskap i lederjobber!!

“Når kattene er borte danser musa på bordet”, tenkte jeg da jeg møtte Ivar Ingebrigtsen i resepsjonen på Tromsø vegstasjon. Eller kanskje det heller er slik at når “mor er borte steller far huset”? Ivar var i alle fall det første jeg møtte på mitt lille besøk på vegstasjonen - blid og imøtekommende - og en av vegvesenets ansikt utad. Det er trivelig med en mannlig resepsjonist og telefonstemme i blant - som en sterk kontrast til alle vegvesenets kvinnelige ansikter og resepsjons-stemmer!

Lisa

Driftsmøte i område 3 var en trivelig opplevelse - sånn midt på vinteren. En aktiv gjeng som ikke hadde taleproblemer var det som møtte meg 20. januar. Samlingen er et møte hvor alle i området treffes, og går gjennom årsplaner, oppgaver og problemer. Ellers var både maskin, administrasjon og informasjon invitert for å fortelle om verden utenfor driftsavdelinga. Jeg kommer gjerne igjen!

Lisa

EDB-folket har hatt regional samling i Tromsø. Representanter fra Sør-Trøndelag og fylkene nordover har diskutert og utvekslet arbeidsoppgaver og erfaringer i 2 hele dager. Seansen ble avviklet i høyeste soft- eller hardware ånd, vil jeg tro. Her ser vi utvalget av våre oppdaterte, konverterte og lagringsmodne data-freakere!!!

Lisa

Marta Osvaldsen heter denne blide og trivelige jenta som vasker på vegsentralen på Nordkjosbotn. Marta har jobbet 15 år i etaten og et positivt innslag i en ellers mannsdominert verden.

Lisa

NY MASKINSJEF

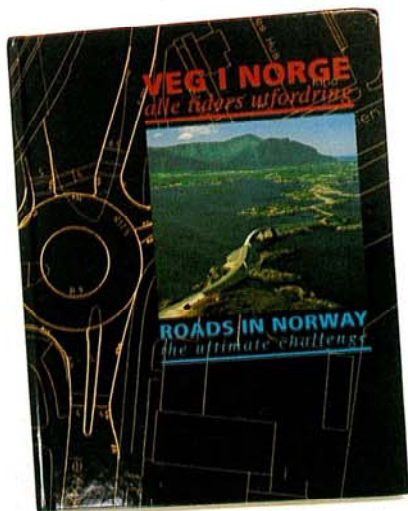
Maskinavdelinga har fått ny leder. Han heter Kristian Lind og er allerede godt kjent i etaten. Kristian kommer fra stillinga som stasjonssjef på biltilsynet i Harstad. Før det jobbet han i Harstad kommune - men trådte sine "barnesko" på biltilsynet i Harstad. Til sammen 21 år har han jobbet i etaten - og er allerede godt i gang med å betrakte, bestille og besikte våre gule kjøretøy. Vi ønsker Kristian fortsatt velkommen som en av oss!

Lisa

Foto: Lisa Sundstrøm

WELCOME TO NORWAY

sier vegvesenet med vakker skrift i to språk og med mange fine bilder og presentasjon av hvert fylke. Gavebok kalles det - til bruk mot utenlandske kontakter eller andre viktige forbindelser som fortjener å få vite hva vi egentlig holder på med. Den er for såvidt vakker - og viser Troms med Tromsø i blått, fyllinga i Dyrøysundet, panoramautsikt mot Lyngsalpene, skilt på Senja og lokaltrafikk på Karlsøya. Ellers forteller boka at Troms er øyriket i nord, selv om det ikke akkurat er det første vi selv tenker på når vi skal presentere oss. Vi kalles dessuten et fiskerfylke og sies å inneha elementer fra det meste i våre omgivelser: flatrygget, tagget og vidstrakt. Kan det sies vakrere????

Boka er Vegdirektoratets produkt og finnes i flere eksemplarer på vegkontoret. Den skal brukes dersom du vil presentere etaten, landet og fylket ditt på en god måte og ved en god anledning.

Ta kontakt med undertegnede dersom du skal ut i verden - eller kanskje bare en liten tur i landet!

Lisa

KOSTBAR KJØRETUR???????

- Biltilsynet - nå også med gebyrmyndighet

Tekst/foto: Lisa Sundstrøm

I likhet med politiet kan biltilsynets kontroller i blant virke skremmende. Vi lar oss snu og vende på mens hjerneaktiviteten er på topp: er dekkene i orden, fungerer bremsa, har jeg tatt med førerkortet?????????

Hittil har det vært politiet som skremmer mest. De har svarte uniformer, foretar alkotest, utsteder fartsbøter og er ussel for pengeboka. Biltilsynet har likesom vært lillebroren - med blå uniform, mild i blikket og utsteder av mangellapper. Men det har ikke kostet så mye - kun et mykt smil tilbake og løfter om at vi skal ordne bremsene eller lysene.

Biltilsynet - nå også med rett til pengeinnkreving. Her Olav Seljelund.

Det var dengang!

Men verden har endret seg fra og med nyttår 1994. Nå kan biltilsynet utstede trafikkgebyr - på lik linje med politiet, men fortsatt bare for en del utvalgte overtredelser. Biltilsynets virkeområde er gebyr for feil og mangler. Dette kommer i tillegg til mangellappen som har vært "varmerke" i alle tidligere år.

500 kroner

koster det å ikke ha sine ting i orden. Spesielt å merke seg i denne sammenhengen er at dekk med mønsterdybde under minstekravene gir 500 kr i gebyr - pr dekk. Da er det kanskje rimeligere å kjøpe nye dekk?

Trygg i trafikken

For at vi skal kunne kjøre trygt og trafikksikkert på våre veger, være til glede for oss selv og andre - og for at møtet med biltilsynets kontroller skal

bli en positiv opplevelse - oppfordrer vi alle leserer av denne artikkelen til å ha følgende i orden:

- Ha alltid med vognkort, førerkort eller mopedførerbevis!
- Hastighetsmåleren må ikke være defekt.
- Bruk ikke piggdekk eller kjetting ulovlig.
- Påse at mønsterdybden i dekkene ikke er for liten.
- Det er forbud mot å montere signalhorn med varierende tonehøyde eller styrke.
- Husk alltid å bruke bilbelte og barnesikringsutstyr i bilen
- Bruk hjelm når du kjører motorsykkel eller moped.

Vi slurver

Hittil i det nye "gebyr-året" har kontrollene avslørt at trafikantene slurver. Det vil si at bilbeltebruken er

for dårlig, spesielt i tettbygd strøk. Ellers har folk en tendens til å glemme førerkort og vognkort.

Vi oppfordrer derfor alle til alltid å ta på bilbelte når du starter bilen! Det er tryggere og billigere! Dessuten - ha alltid vognkortet i bilen - det er der det hører hjemme! Førerkortet bør også bli en nødvendig del av bagasjen når du skal ut å kjøre!

Og for øvrig ønsker vi alle bilister -
GODTUR!

Velkommen til Vegvesenet

Nytilsatte på ett brett.
Velkommen!

Foto: Lisa Sundstrøm

sa vi til 13 nyansatte 15. februar i år. Introduksjonsdagen er etter hvert blitt en tradisjon. Som tidligere hadde programmet innslag som vegvesenets organisasjon og målsettinger, hvordan vi styrer vegvesenet og presentasjon av de enkelte avdelingene.

ANONYME innlegg

er vi svært lite glad i VEGSTIKKA. Vi er så lite glad i de at vi overhode ikke tar de inn, selv om innholdet kan være både greit og fornuftig.

Derfor oppfordrer redaktøren "EN SKIFTARBEIDER UTEN JULESTEMNING" å fortelle hvem han er, før hans innlegg kommer på trykk. Jeg vil så gjerne bruke dine ord - for artikkelen er interessant, men JEG bør i det minste vite hvem som har sagt ordene - selv om du fortsatt blir anonym for resten av etaten.

Meninger og tanker er hjertelig velkommen i bladet vårt. Det er det som skaper diskusjon, tilbakemelding og forbedringer. Hvorfor skal vi da hengi oss til anonymitet, sladder og synsing. Kom fram med du mener - så kan vi kanskje gjøre noe med saken

Lisa

Pensjonistbevis

Det kan være praktisk for våre pensjonister å ha et bevis på at de er stats-pensjonister. Vi har fått forespørsel om dette fordi det har vært nødvendig for bruk ved statens kantiner og overnattingsplasser.

I den sammenheng kan vi opplyse følgende:

STATENS PENSJONSKASSE utsteder bekreftelse på at du mottar statspensjon. Du kan henvende deg direkte til

Statens pensjonskasse
Postbost 8125, Dep
0032 OSLO

Oppgi:

Navn Fødsels-/personnummer (11 siffer) Adresse dersom den skal endres fra det du bruker for pensjonsutbetalingen.

Beviset kan ikke brukes som identitetskort.

Vegkontoret kan ta en samlet bestilling. Da må du melde fra til Personalseksjonen innen 1. mai 1994.

Anna Birkelund

OL- pins

Ingenting i hele vegvesen-verden har skapt så mye bruduljer som OL-pinsen. Tenk - endelig en ting som alle vil ha - og som gjør til at alle - på en eller annen måte tar kontakt med undertegnede.

Du verden for en betydning den lille metallfarga dingsten har. Hva skal vi med årsmeldinger, årsplaner, møter, kontakter, rundskriv og budsjett - når vi har OL-pinsen.

Som hele Norge under OL - ble også vegvesenet samlet til ett rike. Vi har noe de andre ikke har.

Men - selvsagt - også her har noen falt utenfor, selv om telefonen har vært rødglødende inn til mitt kontor!

Derfor - er du blant de som fortsatt - flere uker etter OL - ikke har mottatt DIN OL-PINS - så ta kontakt med LISA på vegkontoret. For hun har den - i hvertfall ennå en stund!!!

VEGSTIKKA-SEKKEN

ble delt ut i 3 eksemplar denne gangen.

Øystein Myrvoll fikk sekken for fantasifulle foto og blick for det som er annerledes. Det er ikke første gang Øystein bidrar med sine spesielle foto. Vi oppfordrer andre til å gjøre som han - tenk vegvesenet, tenk komikk og tenk på VEGSTIKKA.

Ellers fikk Inger Marie Andersen sekken for sin artikkelen om Andreas - 6-åringen som drømmer om å bli skikkelig vegarbeider. Artikkelen vartrivelig, morsom og et blick inn i noe annet enn anleggsdrift, vedlikehold og store tanker om vegvesenets framtid. Andreas er på en måte en av våre små helter - og siden han så inderlig ønsker å tilhøre vegvesenet - fikk også han en VEGSTIKKA-sekk.

Neste gang kan det bli din tur
- sendt inn - bilder,
tips eller en god
historie!

Lisa

Øystein Myrvoll - vinner av Veggstikka-sekken.

Inger Marie Andersen - vinner av Veggstikka-sekken.

DA FINNMARK BLE TROMS

"Der oppe i gokk" -sies det ofte. Det oppfattes gjerne som en fellesbetegnelse på det meste nord for Sinsenkrysset. Men GOKK er så mangt. Etter min mening består det av 3 fylker - Nordland, Troms og Finnmark. Nordland er langt og smalt, Troms rundt og innimellom, og Finnmark er en del større og grenser til Russland.

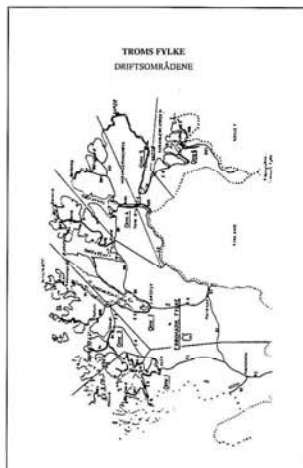
Selv om resten av verden betrakter som et "felles onde" - med hensyn til subsidier, tillegg og fordeler - vil vi gjerne selv betrakte oss som 3 særegne, adskilte fylker.

Så skjedde ikke i årets første utgave av vår almanakk. Der var Finnmark med alle sine driftsområder blitt Troms. Kartet over Finnmark var presentasjonen av Troms fylke.

Men selv om finnmarkingene forsåvidt er greie folk, - fylket er vakker med vidder og multer, - Nordkapp en attraksjon og - avstandene lengre - vil vi helst ha vårt eget fylke.

Derfor - Almanakkforlaget beklaget dypt og inderlig - sorterte sine kart over landet - og vi fikk ny almanakk! Men er du av de heldige som har dette unike eksemplaret av den gang Finnmark ble Troms - så ta godt vare på det. Hvem vet - det kan få betydning i framtiden - som en kuriositet, samleobjekt eller kanskje Finnmark en gang blir Troms. Det skjer så mangt i disse omorganiseringstider!!!

Lisa

I BAKVENDT LAND - DER KAN ALT GÅ AN

Hermod høvelfører.

- 70 km - bakover.....

Tekst/foto: Lisa Sundstrøm

Når andre kjører framover - kjører Hermod Johnsen bakover. 7 mil presterte han å rygge vegskrapa i vinter. Etter 20 år i etaten var ikke rygginga noen form for adspredelse eller en ny måte å drive høvelen på. Nei - det ble kortslutning i gir-kassen - og høvelen kunne bare kjøre bakover. Slik ble jobben mellom Rødsand og Å på Senja en bakvendt jobb. Men med rygginga gikk det greit - likeså med nakkemuskelene. Verre gikk det med de andre musklene. For Hermod måtte mårke grusen ut av høvelen. Den kunne ikke ligge igjen som en sperre i vegen. Og spaden var for en gang skyld ikke der!! Så han sto bøyd - og gravde med hendene. Nåkka til kar!! Men så ble han da også hedret - av kollegaene - på julefesten. - med pokal for prestasjonen!!!

Rygginga var for såvidt ikke så uvanlig, sier Hermod.

Det blir mye rygging ellers også. Med ca. 15 mil høvling enkelte dager, fram og tilbake er faktisk hverdagen på høvelen et liv i bakvendt land!!!!!!

BLANT SKO OG KJELEDRESSER, SKRUER OG HJELMER

Tekstfoto: Lisa Sundstrøm

Her lever Hans Østerås - midt oppi lagret - på sitt eget lille kontor - innerst inne på vegsentralen på Nordkjosbotn.

Tidligere år var senrallageret i fylket den eneste plassen vi kunne rekvirere støvler og arbeidsdresser fra. Nå har de fleste vegstasjoner sitt eget lille lager. Men Hans sitter enda med utstyr til laboratoriet, drift, maskin og anlegg.

Øg fortsatt kan vi få det vi behøver av utstyr fra sentrallageret. Vi har det utvalgt avstalene tilsier, sier Hans. Tidligere var delelageret for maskinene her- men nå skal vi ligge inne med minst mulig på delelageret. Det er importørenes oppgave.

Så verden på lagersida har forandret seg som alt annet. Det har også Hans hverdag i vegvesenet gjennom 28 år. Han startet sin karriere på anleggsavdelinga. Der var han med på anlegg i Skibotndalen, Salangsdalen, Skibotn - Løkvoll og i Tyttebærvika. Dessuten har han jobba med dekkelegging om sommeren. Etter hvert fikk han jobb på kaldlageret på vegsentralen, og har ellers vært lager-formann på vegsentralen i snart 10 år.

Jobben er grei, men masete. Anleggslivet betydde mye fravær hjemmefra, men det var ei grei tid. Man blir rastløs av å være i ro, sier Hans - engang anleggsmann - alltid anleggsmann!!

Hans Østerås.

Lageret på Nordkjosbotn har "det meste".

MOTORKJEDESAG-KURS

Hans Martin underviser i stell og vedlikehold av motorsag.

Foto: Jorunn Berg.

Kurset ble avviklet 9. og 10. mars på Nordkjosbotn. Internkontrollhåndboka sier at de som ikke har opplæring på dette feltet ikke får bruke motorsag. Derfor kurs!!!

Det var driftsfolk fra område 4 samt to grunnborere som lærte om stell og vedlikehold av motorsag. Dessuten sto verneregler, verneutstyr og hogstteknikk på kursprogrammet. Kursansvarlig: Hans Martin Figenschau

Praktisering!

Foto: Lisa Sundstrøm

TAKK FOR LANG OG TRO TJENESTE

Gruppebilde: Erik Eriksen, Knut Eriksen, Sverre Sandstrand, Ola Kristiansen, Leif Nystad, Helge Luneborg, Leif Steen, Aldor Larsen, Sturla Bjerkemo, Arnulf Høyvåg, Peder Jensen, Annbjørg Jenssen, Rolf Lunde og Alf Angelsen

Foto: Oddmar Eilertsen.

"Bikuben" var plassen, tidspunkt i begynnelsen av desember - og anledningen var fest for våre ansatte gjennom mange år.

Takk for lang og tro tjeneste:
Eilif Mathisen og Annbjørg Jenssen.

Foto: Oddmar Eilertsen.

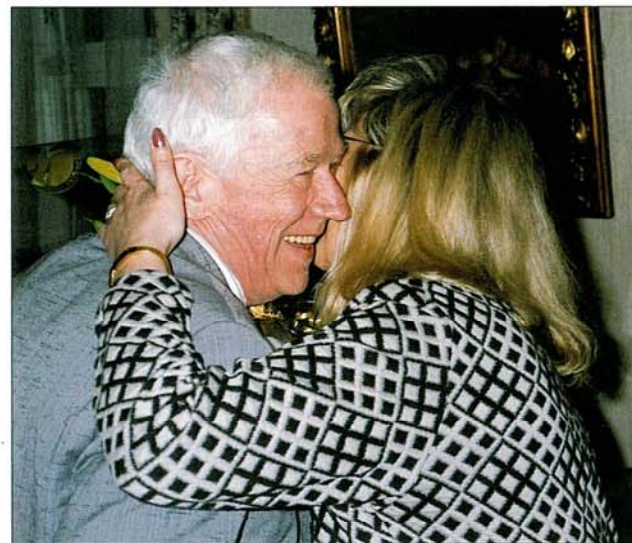

En god latter forlenger livet - Rolf Lunde og Eilif Mathisen.

Foto: Oddmar Eilertsen.

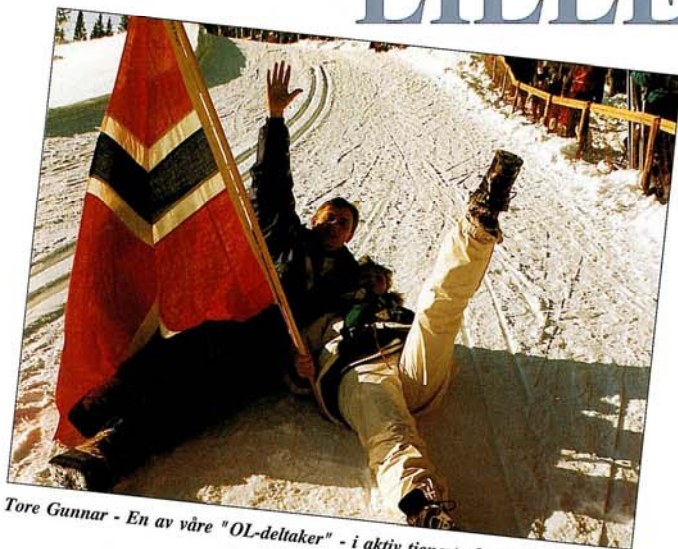
God klem til Ola! (Fra Bente)

Foto: Oddmar Eilertsen.

Pensjonistsammenkomsten i fjor var som tidligere år en trivelig anledning til å treffe kolleger i inne- og utedrift. Påskjønnelser i form av diplom, blomster og gaver satte også en spiss på dagen. Men viktigst var praten, latteren og minnene fra hverdagen i veg-vesenet. En fin måte å avslutte arbeidsåret og et langt virke i etaten på.

LILLEHAMMER - OL 1994

Tore Gunnar - En av våre "OL-deltaker" - i aktiv tjeneste for bedriftsbladet.

Tekstfoto: Tore Gunnar Karlsen

Som en av etatens heldige menn, fikk jeg mulighet til å være "ringside" under de olympiske dager hos våre kolleger i Oppland. "Kost og losji": Vormstuen brakkeleir.

Flaks var det også når jeg skulle bestille flybillett. Jeg fikk den siste OL-billett både ned og opp. Etter ankomst til Lillehammer søndag den 13, brukte jeg de første timene til å gjøre meg kjent i byen. På vegkontoret fikk jeg kontakt med en kollega som orienterte om opplegg, oppgaver, ressurser som var satt inn og avvikling for vegvesenet før og under OL. Dessuten fikk de besøkende fra ulike fylker omvisning i selve vegtraffikksentralen. De hadde et fantastisk teknologisk arrangement når det gjaldt overvåking av vegnettet fra Oslo til Lillehammer.

Den sportslige delen, som var den viktigste - trodde jeg, kjenner nok de fleste leserne til resultatene. Men andre vel så viktige ting var alle de glade og feststemte mennesker vi kom i kontakt med. Jeg lurer ennå på hvor de hadde "lagret" alle de sure gubber og kjerringer som man ellers kan komme ut for.

På vegvesenets brakkerigg møtte vi som forventet, folk fra alle deler av landet. Vi samordnet transport til øvelsene, og stemningen var upåklagelig. Transporten ble for øvrig utført av vegvesenets akkrediterte biler (fra

maskinavdelingen) som kjørte villig rundt på de etterhvert noe "slitne" veg- menneskene.

Blant det vi lesket oss på var noe med etiketten: drivstoff. Undertegnede fikk prøvesmake, og nå bør alle vite hvorfor man utvikler grå hår. Det er helt sant!

Ellers hadde vegvesenet laget en egen "stand" langs Birkebeinerløypa - "Gapahuk". Her var det varmestue med åpen ild og salg av varm mat og drikke. Det var også laget en stor snømann på nærmere tre meter med fin vegvesenhatt. Gapahuken fungerte også som møteplass for vegfolk og andre.

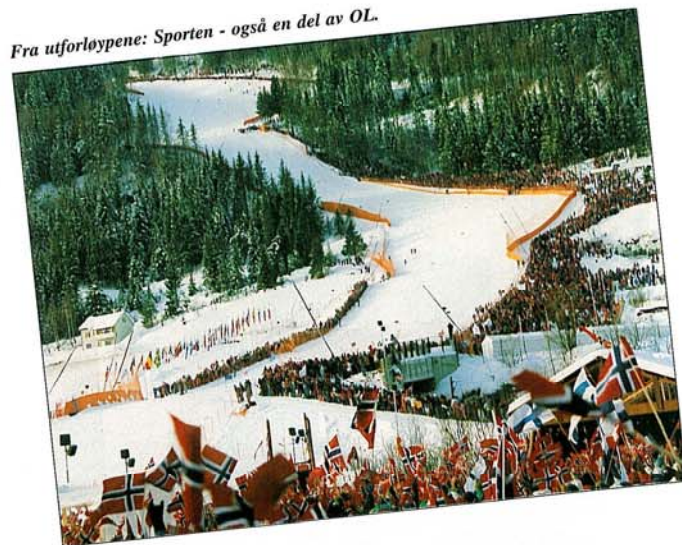
Kollegaene våre i Oppland hadde utvidet kantina på vegkontoret både med areal og meny, og samtidig fått skjenkebevilling. Ordningen var aldeles upåklagelig.

Jeg vil ellers spesielt nevne at samværet med folkene i Aust-Agder gjorde sitt til at etatsfølelsen virker godt selv om avstanden i mellom nord og sør av og til synes lang. For meg som kommer fra "små trange kår" i en liten, sentral nord-norsk småby kunne folkemengden i blant virke skremmende. Men jeg har i ettertid forstått det Jacob Jervel mente da han proklamerte at: Gud er norsk. For øvrig ble Norge beste nasjon der nede. Snakk om klubbmesterskap, men når det norske flagg vaiet på alle stenger var det forståelig.

Topp stemning og feststemte folk. - Norge i fokus.

Fra utforløypene: Sporten - også en del av OL.

SOM FISKEN I VANNET

Det var guttene jeg møtte en fredag ettermiddag. Bassenget på Laksvatn skole var nærmest forvandlet til et tyrkisk bad. Det var bare palmesuset og bakgrunnsmusikken som manglet. Men nymfene de var der - 5 i tallet - og i beste alder - Julian Johnsen, Einar B. Larsen, Harry Fagernes, Harry Myhre og Odd Knudsen.

Hva var vel livet uten menn - i basseng - i badstu!

Temperaturen var på høyde med en sommerdag ved Middelhavet. I badstua var den nærmere dit vi alle frykter å komme til slutt. Men guttene koste seg - med vannet, med varmen og med kameratskapet.

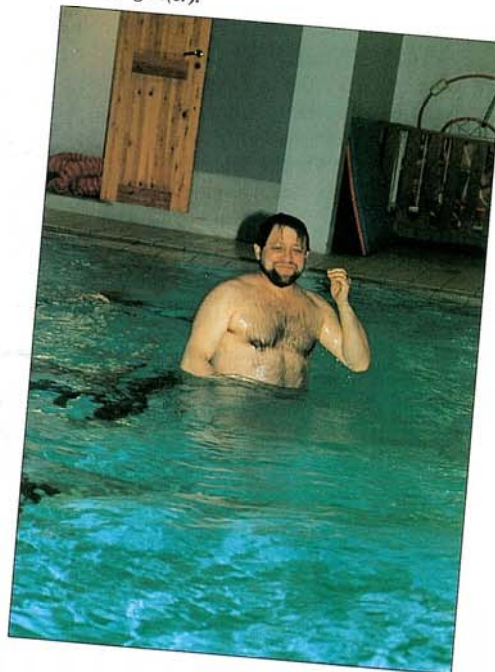

Glade gutter.

Våte gutter.

Sterk(e) gutt(er).

Slitte gutter.

Varme og hete gutter.

Bedriftsidrett kan være mye annet enn 20 års veltrente kropper på sprang bortover veggen. Svømming er sunt for kropp og sjel. Det er behagelig - og det gjør godt.

Derfor ønsker laksene på Laksvatn flere lekekamerater i baljen. Bassenget hadde deilig temperatur - som tevannet. Og hva er vel bedre enn samhold med arbeidskamerater en fredag ettermiddag når arbeidsuka er endt.

Velkommen - til alle dere som ikke var der. Bli som en gullfisk i bollen, du også!

Lisa

Bevaring av gamle bilferger

Vil du være med i Fartøyvernelag?

Torstein Hansen på Nordland vegkontor retter denne forespørselen til Troms og Møre- og Romsdal. Det gjelder bevaring og restaurering av ei gammel bilferge som var i bruk i begge disse fylkene - og som opprinnelig hadde navnet B/F "Våge-Nordvik". Ferga ble sjøsett i 1930 og er muligens den eldste bilferga i landet. Den er et godt eksemplar av datidens treskipsbygging og absolutt bevaringsverdig.

Ole Kristoffersen fra Nygård-sjøen i Nordland eier fartøyet. Han sier at ferga gir et godt bilde av bilfergenes barndom i Norge.

Han ønsker å danne et fartøyvernelag som skal bevare ferga, formidle dens samferdselshistorie, være med på å restaurere den - og eventuelt bruke den.

Intresserte kan ta kontakt med
Ole Kristoffersen,
Hamn,
8120 Nygårdsjøen

VM på ski i Molde 1994

Skilaget fra Troms: Martin, Gjermund, Ole-Andre, Gunnar, Jens og Ansgar.

Tekst: Gjermund Grytnes - Foto: Ole Andre Helgaas

Første helga i februar dro en gjeng skiløpere fra Troms til Molde for å delta på vegmesterskapet på ski. Vi greide å stille med to stafettlag ;

1. etappe	1 Laget :	Martin Furumo	2 Laget :	Gunnar Stiberg
2. etappe		Ole-Andre Helgaas		Jens Eriksen
3. etappe		Gjermund Grytnes		Ansgar Indahl

Hvor var alle damene ??? både fra Troms og resten av landet???

Lørdag skulle vi gutta gå 10 km individuelt. Løypene var lagt til Skaret skisenter ovenfor Molde sentrum. Dette er vanligvis et skikkelig "snøhull". Også denne gangen var det godt med snø og fine løyper.

Resultater for Troms sine løpere ble ;

Klasse Menn 16 - 34 år:	Nummer 6 :	Ole-Andre
	Nummer 7 :	Gjermund
	Nummer 8 :	Gunnar
Klasse Menn 35 - 44 år:	Nummer 9 :	Jens
Klasse Menn 45 - 54 år:	Nummer 3 :	Martin
Klasse Menn 55 - 64 år:	Nummer 9 :	Ansgar

Lørdag kveld var det bankett. Senere på kvelden fikk vi se et fint lysbildeshow fra Romsdal med kommentarer av turistsjefen i Molde.

Ansgar Indahl i løypa.

Søndag var det 3 x 5 kilometer stafett. Første laget ble her nummer 2 og andre laget ble nummer 8 av 9 lag i klassen herrer 16 til 44 år.

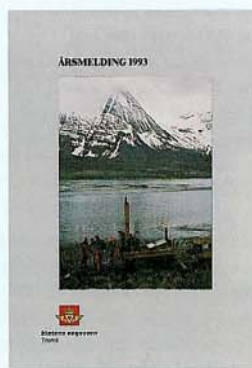
Denne helga var rosene og jazzen borte fra Molde. Vi må derfor kunne påstå at det eneste som virkelig skjedde i Molde denne helga var vegmester-skapet på ski oppe i Skaret! med banketten for alle oss "ski-gale" mennesker på Hotell Alexandria lørdagskvelden og natta.

Ski-hilsen fra ex-møringen Gjermund

Martin, Gunnar og etatens Ansgar - 3 topp idrettsmenn.

ÅRS- MELD- INGA

for 1993 er ferdig.

Den er et greit dokument på hva vi holder på og hva vi har gjort. Dersom innholdet kan ha interesse for deg - ta kontakt med vegkontoret for å få et eksemplar!

Lisa

AKTIV VOLLEYBALLGJENG

Tekst: Gunnar Stiberg

Volleyball er en aktivitet som hører høsten og vinteren til. Sesongen starter midt i september og varer som regel til påsketider. I denne perioden er det full aktivitet hver mandag i Stakkevollanhallen. Det spilles kamper i flere saler samtidig, og med jevne mellomrom er også vegvesenets volleyballjenter og -gutter i aksjon. Vi er riktignok ikke blant de som kjemper lengst fremme i teten, men vi er med. Det må innrømmes at stemningen kan bli noe trykket når vi har litt forsmadelige tap mot arge konkurrenter, men likevel tror jeg vi stort sett synes det er rett så gøy med serving, smashing, blokkning, fising og hva vi ellers måtte bedrive ute på volleyballbanen.

Aktiv volleyballgjeng - også på den sosiale fronten.

Foto: Lisa Sundstrøm

En indikasjon på dette er at oppslutningen om volleyballgruppa er større i dag enn den har vært på mange år. På de ukentlige treningene våre er det ofte så stort oppmøte at det blir plassproblemer i treningslokalet. Plassproblemene kan selvfølgelig også ha sin årsak i at den gymsalen vi trener i er såpass liten at det skal lite til før det blir så trangt at man må ut for å skifte mening.

Nå er det ikke bare den sportslige delen som gjør volleyballgruppa attraktiv for Vegvesenets ansatte. Også på den sosiale fronten er vi med og markerer oss. Således ble det i forbindelse med avslutningen før jul arrangert et lite event som inkluderte både diktproklamering, rebusløp og en bedre middag ute på en av byens restauranter. Bildene fra dette arrangementet taler vel for seg.

Selv om vi er ganske mange innom volleyballgruppas aktiviteter i dag, er det alltid plass til flere. Vi oppfordrer derfor alle interesserte til å ta kontakt, slik at volleyballfamilien i Vegvesenet blir enda større.

TAKK

Takk for fin presang og nydelig blomsterbukett som jeg mottok etter å ha vært 25 år i etaten.

Tor Hugo Brox, Tromsø

Takk for blomster og gaver i forbindelse med 25 års tjeneste i etaten.

Dagfinn Brønne Lund Nilsen, Tromsø

Takk for oppmerksomheten i anledning min fratredelse i etaten.

Takk for blomster og gaver

Ivar Ivarsen, Sørstraumen

Takk for blomster og gaver i anledning min avskjed i etaten og min 60 års dag.

Knut Eriksen, Aspelund

Tusen takk til vegkontoret og arbeidskamerater for gaver, blomster og varme ord til 50 års dagen, og for mine 25 år i Statens vegvesen.

Odd Helge Jensen, Harstad

Takk for all oppmerksomhet som ble vist meg ved min fratredelse den 31.12.93. Jeg trives godt som pensjonist!

Rolf Lunde

Takk for blomster og gave i forbindelse med 50 års dagen.

Hans Helge Jensen

Takk for presanger fra vegkontoret og arbeidskolleger i forbindelse med 50-års dagen.

Jan Normann, Harstad

PERSONALNYTT

Tiltredelse:

Gunn Bråthen, renholdsbetjent, engasjement, Nordkjosbotn anleggskontor

Rigmor Pedersen, renholdsbetjent, engasjement, Nordkjosbotn anleggskontor

Solveig E. Hansen, renholdsbetjent, engasjement, Vadskinn - Dale anleggskontor

Silja Elisabeth Nergård, renholdsbetjent, engasjement, Finnlandsnes anleggskontor

Solveig E. Hansen, oppsynsmann, Harstad vegstasjon

Ole Bruvold, avdelingsingeniør, engasjement, vegkontoret, plan

Tove Fjorden, avdelingsingeniør, engasjement, vegkontoret, plan

Susanne Svardal, avdelingsingeniør, engasjement, vegkontoret, plan (tiltrer september 94)

Odd Jostein Haugen, overingeniør, vegkontoret, plan

Roald Markussen, spesialarbeider, Harstad vegstasjon

Thorbjørn Hansen Høgstad, første-konsulent, engasjement, vegkontoret, administrasjon

Terje Fjordbakk, stasjonssjef, engasjement, biltilsynet Harstad

Wilhelm Gjevestad, avdelingsingeniør, engasjement, biltilsynet Finnsnes

Håkon Waage Gjertsen, anleggsgartnertechniker/oppsynsmann, Breivika anleggskontor

Ivar Kaino, oppsynsmann, grunnundersøkelser

Torill Fosshem, fullmektig, engasjement, vegkontoret, administrasjon

Haagen Valanes, fullmektig, engasjement, vegkontoret, administrasjon

Line Haugan, fullmektig, engasjement, vegkontoret, administrasjon

Jørn Grande, avdelingsingeniør, engasjement, vegkontoret

Guri Pedersen, landskapsarkitekt/avdelingsingeniør, engasjement, vegkontoret, plan

Permisjon:

Kari Hesselberg, førstekonsulent, vegkontoret

Overført:

Karl Erik Andreassen, avdelingsingeniør, midlertidig overført til Finnsnes vegstasjon

Fratredelse:

Gunnar Berntsen, Tromsø
Øystein Vevstad, Tromsø
Annbjørg Jensen, Tromsø
Peder Jensen, Finnsnes
Rolf Lunde, Bardu
Ivar Bjerkheim, Myrlandshaugen

VI GRATULERER!!!

Med 60 års dagen:

Knut Eriksen, Aspelund	13.01.
Arne C. Olsen, Tromsø	07.02.
Torleif Lundgård, Bardu	26.03.
Arne Hansen, Grøtavær	26.04.
Ole Sandvik, Tromsø	28.04.
Ingvar Johnsen, Gratangsbotten	03.05.
Tor Stenseth, Moen	07.05.

Med 50-års dagen:

Ole Magnus Ellefsen, Grovfjord	14.01.
Hans Helge Jensen, Aspelund	01.02.
Andreas Nilsen, Silsand	02.02.
Hans Karl Hansen, Tromsø	21.02.
Anne Kristine Isaksen, Tromsø	25.02.
Gunnar J. Klæboe, Moen	03.04.
Odd Isaksen, Ramfjordbotn	20.04.
Karl Ingvald Iversen, Finnsnes	22.04.
Kåre Isaksen, Lyngseidet	05.05.
Rikard Richardsen, Sørkjosen	16.05.
Jan H. Heimland, Tromsdalen	16.05.
Gudmund Veibakken, Nordkjosbotn	20.05.

Med 25 års tjeneste i etaten:

Helmer Heimdal, Nordkjosbotn
Erik Johannessen, Tromsø
Dagfinn Brønne Lund Nilsen, Tromsdalen
Hans Kristian Kiil, Lyngseidet
Jan Harry Larsen, Tromsø

Med 40 års tjeneste i etaten:

Viktor Eriksen, Tromsdalen

Viktor Eriksen - Stadig like ung og sprek etter 40-års tjeneste i etaten.